

ORSZÁGGYŰLÉS
ELNÖKI TITKÁRSÁG

Érkezett: 2013 JÚL. 02

Iktatószám: _____

Melléklet: _____ darab

MAGYARORSZÁG KÖZTÁRSASÁGI ELNÖKE

II-1/03530/2013.

II-1/03531/2013.

Országgyűlés Hivatala

Kövér László Úr részére
Országgyűlés
Budapest

Törvénykezési szám: T/10750/40

Érkezett: 2013 JÚL 02.

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés 2013. június 26-i ülésnapján fogadta el az egyes törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényt (T/10593. számú törvényjavaslat), illetve a vallási közösségek jogállásával és működésével összefüggő törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényt (T/10750. számú törvényjavaslat).

Elnök Úr a törvényeket 2013. július 1. napján küldte meg részemre aláírásra és kihirdetésük elrendelésére.

A törvényekkel az alábbiak miatt nem értek egyet, ezért élek az Alaptörvény 6. cikk (5) bekezdésében biztosított jogkörömmel, és azokat az aláírásra megállapított határidőn belül, észrevételeim közlésével megfontolásra visszaküldöm az Országgyűlés részére.

Tisztelt Országgyűlés!

I.

Az egyes törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvény 9. §-a módosítja a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényt. A módosítás a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke mandátumának megszűnése és az új Elnök kinevezése közti időtartamra rendezi a rendelet kiadását arra az esetre, ha az Elnök az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdése alapján nem jelölte volna ki rendeletben az őt tekintetben helyettesítő elnökhelyettest.

Az Alaptörvény 9. cikk (1) bekezdése értelmében a köztársasági elnök feladata, hogy őrkdjön az államszervezet demokratikus működése felett. E kötelességemnek tesztek eleget akkor, amikor kiemelt figyelmet fordítok az Alaptörvényben meghatározott jogforrási hierarchia oltalmára vonatkozó alkotmányos rendelkezések csorbítatlan érvényesülésére.

Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. Az R) cikk (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Az R) cikk (2) bekezdése szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az Alaptörvény idézett rendelkezéseiből következik, hogy az jogrendszerünk alapja, és a jogforrási hierarchia csúcsán helyezkedik el.

Az Alaptörvény 23. cikk (1) bekezdése szerint az Országgyűlés sarkalatos törvényben a végrehajtó hatalom körébe tartozó egyes feladat- és hatáskörök ellátására és gyakorlására önálló szabályozó szervezet hozhat létre. A (2) bekezdés értelmében az önálló szabályozó szerv vezetőjét a miniszterelnök vagy – a miniszterelnök javaslatára – a köztársasági elnök nevezi ki sarkalatos törvényben meghatározott időtartamra. Az önálló szabályozó szerv vezetője kinevezi helyettesét vagy helyetteseit. A (3) bekezdés alapján az önálló szabályozó szerv vezetője az önálló szabályozó szerv tevékenységéről évente beszámol az Országgyűlésnek. A (4) bekezdés kimondja, hogy az önálló szabályozó szerv vezetője törvényben kapott felhatalmazás alapján, sarkalatos törvényben meghatározott feladatkörében rendeletet ad ki, amely törvénnyel, kormányrendelettel, miniszterelnöki rendelettel, miniszteri rendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Az önálló szabályozó szerv vezetőjét rendelet kiadásában az általa rendeletben kijelölt helyettese helyettesítheti.

Az egyes törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvény 9. §-a a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényt a következőképpen módosítja:

„9. §

(1) A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 112. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az Elnök az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdése szerint rendeletben nem jelölt ki öt rendelet kiadásában helyettesítő elnökhelyettes, az Elnök megbízásának megszűnésétől az új Elnök kinevezéséig az Elnököt rendelet kiadásában az elnökhelyettes, több elnökhelyettes esetén a megbízását hosszabb ideje betöltő elnökhelyettes, több azonos időpontban kinevezett elnökhelyettes esetén a magasabb életkorú elnökhelyettes helyettesítheti.”

(2) A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény

a) 112. § (2) bekezdésében az „Az elnökhelyettes a” szövegrész helyébe az „Az (1a) bekezdés szerinti esetet ide nem értve az elnökhelyettes a” szöveg,

b) 203. § 55. pontjában az „ellenérték fejében vagy anélkül közzétett, valamely” szövegrész helyébe a „valamely” szöveg,

c) 229. §-ában az „Alaptörvény IX. cikk (3) bekezdése” szövegrész helyébe az „Alaptörvény IX. cikk (6) bekezdése” szöveg

lép.”

Az Alaptörvény által az önálló szabályozó szerv, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság vezetője számára adott felhatalmazás egyértelműen tartalmazza a felhatalmazás jogosultját, és a felhatalmazás kereteit, beleértve a delegált jogalkotásra vonatkozó szabályozást is.

A Törvény idézett rendelkezése azonban e felhatalmazás kereteit túllépi, mert az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésében foglaltak nem terjednek ki az önálló szabályozó szerv elnöke által rendeletben ki nem jelölt helyettes rendeletkiadási hatáskörére. A szabályozás így bizonytalanná és ellentmondásossá válik, csorbítva ezzel az Alaptörvény jogforrási hierarchiában elfoglalt helyét.

Nélkülözhetetlen, hogy az Országgyűlés megteremtse a Törvény alkotmányos összhangját az Alaptörvénynek a jogrendszer koherenciájára vonatkozó követelményeivel.

II.

A vallási közösségek jogállásával és működésével összefüggő törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvény (a továbbiakban: Törvény) 9. §-a

a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény III. Fejezetét szabályozza újra. E fejezet az egyházként történő elismerésre irányuló eljárás szabályait állapítja meg úgy, hogy az egyházi jogi személyek nyilvántartására vonatkozó lényeges szakaszai hatályukat veszítik. Ezzel szemben a Törvény 10-12. §-a az egyházi jogi személyek nyilvántartására vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket, melyek önmagukban nem értelmezhetők.

E módosítás jogbizonytalanságot okoz. A jogbiztonság alkotmányos elve megköveteli, hogy a jogalkotás, s ennek részeként a jogszabályok módosítása, egyértelműen követhető és áttekinthető legyen mindenki számára.

A fentiek alapján a törvényekkel nem értek egyet. Kérem a Tisztelt Országgyűlést, hogy azokat észrevételcim alapos megfontolását követően fogadja el ismét.

Budapest, 2013. július „02 „

Üdvözlettel

Áder János
Áder János